

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1466/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214200721
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214200721.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47233516, proti odporcom: I/ N. O., nar. XX. XX. XXXX a II/ V. O., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom O. N., Z. I. XXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 590,80 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/78/2014-24 zo dňa 19. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, potvrdzuje.

Odporcom I/ a II/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcov I/ a II/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 120,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 04. 10. 2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným I/ a II/ povinnosť zaplatiť mu sumu 590,80 Eur istiny, spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 04. 10. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu zmlúv o revolvingovom úvere. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 29. 09. 2009 uzatvoril so žalovaným I/ Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200023993, na základe ktorej poskytol žalovanému I/ úver vo výške 564,30 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný I/ zaviazal splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške 34.49 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaná II/ pristúpila k záväzkom žalovaného I/ ako spoludlžník v zmysle § 533 Obč. zákonníka. Na základe žiadosti žalovaného I/ sa dohodli na odklade splátok č. 19, 20, 21, 25, 29 úveru a žalovaný sa tieto zaviazal splatiť ako splátky č. 49, 50, 51, 52, 53. V žalobe ďalej uviedol, že v súlade so zmluvou poskytol žalovanému I/ revolving dňa 23. 11. 2010 vo výške 620,82 Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 34.49 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 22, napokon zaplatil len sumu 914,72 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný I/ bol v omeškani s úhradou splátky č. 19 o viac ako tri mesiace, uplatnil si svoje právo veriteľa podľa § 565 Obč. zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania ku dňu 04. 10. 2012, kedy celkový dlh predstavoval sumu 740,80 Eur, ktorú sumu neuhradil ani čiastočne.

So zreteľom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariadzoval vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca žalobcu sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s oznámením o zosplatnení z 12. 09. 2012, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. zmluvy 8200023993, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 29. 09. 2009, doručenkou č.l. 10, kartou klienta z 11. 11. 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že dňa 29. 09. 2009 účastníci uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200023993, a to žalobca ako veriteľ, žalovaný I/ ako dlžník a žalovaná II/ ako spoludlžník, pričom žalobca na základe tejto zmluvy poskytol žalovaným úver vo výške 564,30 Eur. Z časti 5. zmluvy „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru predstavuje sumu 564,30 Eur, ktorú sa žalovaní zaviazali splácať v 30 mesačných splátkach vo výške 34,49 Eur k 19. dňu v mesiaci. Zmluvná odmena predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 470,36 Eur. Predpokladaná RPMN za úver činí 68,86 %, ročná úroková sadza úveru činí 68,86 %, priemerná RPMN za úver činí 37,93 %. Poskytnutá čiastka revolvingu predstavuje 279,36 Eur. Zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu činí 341,43 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu činí 58,72 % a ročná úroková sadza revolvingu činí 67,55 %. Z časti 6. zmluvy „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru predstavuje 564,30 Eur, počet splátok 30, splatnosť k 19. dňu v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 34,49 Eur, zmluvná odmena 470,36 Eur, RPMN za úver 64,45 %, ročná úroková sadza úveru 68,86 %, priemerná RPMN za úver činí 37,93 %, poskytnutá čiastka revolvingu 279,36 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 341,43 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,40 %, a ročná úroková sadza revolvingu 67,55 %. Z karty klienta súd zistil, že žalobca vyplatil žalovaným 29. 09. 2009 čiastku 508,43 Eur a čiastku 757,32 Eur, žalovaní splatili žalobcovi čiastku 1.064,72 Eur a zostáva doplatiť 590,80 Eur. Oznámením o zosplatnení z 12. 09. 2012 žalobca oznámil žalovanému I/, že suma omeškaných splátok 32, 33, 34 činí 103,47 Eur s tým, že v prípade ak sa dostanú do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatné všetky záväzky zo zmluvy. Toto oznámenie bolo žalovanému I/ doručené dňa 18. 09. 2012.

Podľa ustanovenia § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1, 2 písm. e/, g/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 590,80 Eur s príslušenstvom, z titulu poskytnutia finančných prostriedkov na základe zmlúv o revolvingovom úvere. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o ročnej percentuálnej miere navýšenia (ďalej len RPMN) určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajú z počtu splátok, sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podľa názoru súdu však žalobca ničím súdu nepreukázal, že by išlo medzi účastníkmi o revolving, teda že by finančné prostriedky žalovaným dopĺňal. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, preto žalobca bol od uzavretia zmluvy so žalovanými dňa 29. 09. 2009 v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov.

Súd mal preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákonom č. 150/2004 Z. z. ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“). Túto Smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle čl. 3 Smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Súd poukazuje na to, že posudzovaná úverová zmluva svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom, s odkazom na úverové zmluvné

podmienky, tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť v rozsahu dvoch strán, obdobne napísané nečitateľným písmom. Podľa názoru súdu zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané, je tu zrejme existencia nekalej obchodnej praktiky žalobcu vrátane praktiky s používaním takmer nečitateľného textu v časti zmluvy ako aj zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a to so zreteľom na ustanovenia Smernice ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Ak sa totiž právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi považoval za neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň mal súd preukázané, že články 7 až 13 predmetnej zmluvy sú vytlačené neprehľadne, bez zvýraznenia textu a malým písmom, ktoré je takmer nečitateľné, a hoci žalovaní ako spotrebiteľia svojím podpisom v zmluve v článku 18 potvrdili, že sa s nimi oboznámili, podľa názoru súdu im však ani ako priemerní spotrebiteľia nemohli porozumieť. Okrem toho v zmluve, uzatvorenej účastníkmi konania, nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky, bola uvedená len výška mesačnej splátky 34,49 Eur, pričom suma úroku nebola vôbec špecifikovaná. Zmluva neobsahuje ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Taktiež zmluvná pokuta nebola medzi účastníkmi dohodnutá tak, ako to ustanovuje § 544 Obč. zákonníka, pretože nebola dojednaná písomne a nebola určená jej výška alebo spôsob jej určenia. Údaj o zmluvnej pokute vyplýva len z článku 14 ods. 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., ktoré sú súčasťou zmluvy. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje najmä náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e/ a g/ zákona č. 258/2001 Z. z., preto so zreteľom ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., v prípade, ak by ju súd považoval za platnú, bolo by potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Z dokazovania mal súd teda nesporne preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 29. 09. 2009 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200023993 individuálne špecifikovanú, pokiaľ ide o poskytnutú výšku úveru. Z podanej žaloby však vyplýva, že účastníci dňa 23. 11. 2010 uzavreli „ v súlade s ustanovením zmluvy „ novú zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 620,82 Eur. Z ustanovení zmluvy o revolvingovom úvere z 29. 09. 2009 č. 8200023993 však nevyplýva, že by žalovaní podpisom tejto zmluvy súčasne uzavreli aj inú zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá by sa týkala iného právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Preto mal súd za to, že uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere z 29. 09. 2009 nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere z 23. 11. 2010 a to bez osobitnej písomnej zmluvy a bez podstatných náležitostí uvedených v § 4 zákona č. 258/2001 Z. z.. V tomto prípade sa dá preto usudzovať na nedostatok vôle žalovaných ako spotrebiteľov vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom. Preto súd aj zmluvu o revolvingovom úvere z 23. 11. 2010 bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z., pri nedodržaní predpísanej formy, považoval za neplatnú v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na to, že súd považoval zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú, má žalobca nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol žalovaným len z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto v prípade, ak sa žalovaní na úrok žalobcu bezdôvodne obohatili, sú povinní žalobcovi obohatenie vydať. Zo žaloby nesporne vyplýva, že zo strany žalobcu bola žalovaným poskytnutá suma úveru dňa 29. 09. 2009 vo výške 564,30 Eur a dňa 23. 11. 2010 vo výške 620,82 Eur, spolu vo výške 1.185,12 Eur. Z karty klienta predloženej žalobcom mal súd nesporne preukázané, že žalovaní zaplatili žalobcovi spolu sumu 1.064,72 Eur. Výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných tak predstavuje sumu 120,40 Eur (rozdiel medzi sumou 1.185,12 Eur a sumou 1.064,72 Eur), ktorú žalovaní žalobcovi do dnešného dňa nezaplatili. Tým, že sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania od dňa omeškania žalovaných t. j. od uplynutia lehoty 15 dní po doručení oznámenia o zosplatnení úveru z 12. 09. 2012, ktoré bolo žalovanému I/ doručené dňa 18. 09. 2012, t. j. od 04. 10. 2012, od kedy sú žalovaní v omeškanií so zaplatením peňažného dlhu a to so zreteľom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu činila 0,75 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov v danom prípade predstavuje 8,75 % ročne. Preto potom súd žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 120,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo

výške 8,75 % ročne od 04. 10. 2012 vyhoveli a uložili žalovaným povinnosť ju spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť. Nakoľko sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplata sumy vo výške 590,80 Eur s príslušenstvom, preto potom súd žalobu žalobcu vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na to, že každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný, preto potom súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v prvom rade namieta závery okresného súdu o neplatnosti uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009 (ďalej v texte aj Zmluva), kde súd uvádza len všeobecné a neurčité tvrdenia bez náležitého odôvodnenia, v čom by mala neplatnosť predmetnej Zmluvy spočívať. Tvrdenia okresného súdu o nečitateľnosti zmluvných dojednaní nemôžu byť podľa navrhovateľa zákonným a objektívnym dôvodom neplatnosti celej zmluvy, pretože obsah každého úverového vzťahu určuje zákon. V danom prípade nejde o inominátnu zmluvu, čo do vymedzenia základných záväzkov zmluvných strán, preto závery okresného súdu, ktoré popierajú zmluvný prejav oboch účastníkov konania v podobe uzavretia zmluvy, nie sú správnymi a zákonnými. Na základe tvrdení o zmluvných dojednaniach nie je možné zneplatniť zmluvu ako celok. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že napáda aj závery okresného súdu o nečitateľnosti zmluvných dojednaní ako nesprávne, nepodložené, odôvodnené všeobecným a subjektívnym tvrdením súdu prvého stupňa. V prvom rade je podľa navrhovateľa nutné podotknúť, že ani odporca samotný takúto skutočnosť (t. j. že by zmluvné dojednania boli nečitateľnými), netvrdil. Tvrdenie o nemožnosti prečítať jednotlivé zmluvné dojednania Zmluvy je podľa navrhovateľa len všeobecnou frázou, pretože ak platí definícia spotrebiteľa podľa unijného chápania, teda, že spotrebiteľom je osoba v priemernej miere rozumná, obozretná a rozhladená, potom pri takomto chápaní spotrebiteľa je vylúčený záver súdu o tom, že spotrebiteľ uzatvoril zmluvu, ktorú nevie prečítať, nerozumie jej a pod. Zákonnosť posúdenia tejto otázky zo strany okresného súdu spochybňuje podľa navrhovateľa samotná skutočnosť, že normatívna úprava na unijnej úrovni pre oveľa dôležitejšiu oblasť ľudského života umožňuje používať menšie písmo, čo vyvoláva oprávnenú pochybnosť o tom, prečo súd v tomto prípade vôbec dospel k záverom o neplatnosti zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009. Závery okresného súdu o neplatnosti Zmluvy ako celku (teda nielen o neplatnosti zmluvných dojednaní) nie sú podľa navrhovateľa vôbec konkretizované a teda nie je zrejme, prečo vôľa odporcu požičať si a vrátiť požičanú sumu a tiež vôľa druhej zmluvnej strany sú neplatnými. Požiadavka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia pritom v zmysle rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR zodpovedá právu účastníka na súdnu ochranu. Obsahom tohto práva je poznať skutočné dôvody súdneho rozhodnutia, postup ako súd k rozhodnutiu dospel a ako vybral a určil príslušnú právnu normu, tak aby účastník konania mal sa možnosť s úvahami súdu oboznámiť a následne sa rozhodnúť, či rozhodnutie napadne opravným prostriedkom, v akom rozsahu, z akých dôvodov a na základe akých skutočností, pretože súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu nie je možné zistiť

- a) ako súd zohľadnil a či vôbec zohľadnil, že zmluva vznikla na základe súhlasného prejavu vôle dvoch strán,
- b) ako súd zohľadnil tú skutočnosť, že uzavretie a plnenie zo zmluvy ani samotný odporca nerozporoval,
- c) na základe akého výkladu súd uprednostnil záver o neplatnosti celej zmluvy, hoci je zrejme na čom sa jej účastníci dohodli (aká výška úveru, na akú dobu splácania, s akou mesačnou splátkou).

Navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že namieta aj tie závery okresného súdu, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje v danom prípade údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru. V prvom rade je podľa navrhovateľa potrebné podotknúť, že žiadny zákon nevyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru tak ako to tvrdí okresný súd, ale len údaj o konečnej splatnosti úveru. Táto zákonná požiadavka zodpovedá podľa navrhovateľa

reálnej praxi a tomu, že úverová zmluva môže byť uzavretá aj na dobu neurčitú (čo bol aj tento prípad) rovnako ako kontokorentné úvery, kreditné karty a iné formy opakujúcich sa úverov a preto sa má uvádzať také určenie, ktoré vyjadruje konečnú splatnosť úveru. K tvrdenej absencii náležitosti zmluvy - konečnej splatnosti úveru poukazuje navrhovateľ na to, že údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvoriacom súčasť zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú a jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok aj poskytnutie revolvingu. Táto skutočnosť z hľadiska racionálneho výkladu zákona a právneho úkonu znamená, že konečnú splatnosť úveru je vždy možné určiť pre úver (revolving). Prakticky teda, ak dôjde k poskytnutiu úveru, tak dlžník vie, kedy je konečná splatnosť úveru. Ak počas trvania zmluvného vzťahu dôjde k poskytnutiu revolvingu, potom tiež po jeho poskytnutí dlžník vie, kedy je konečná splatnosť revolvingu. Údaj o konečnej splatnosti úveru predstavuje tzv. informačnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Informačná vlastnosť daného údaju spočíva v tom, že slúži na informatívny účel pre spotrebiteľa, nie je však z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu (výška úveru, splatnosť, úrok/odmena) rozhodujúca. Tomu zodpovedá aj dôvodová správa k zákonu číslo 568/2007 Z. z., podľa ktorej: „Nakoľko cieľom novely zákona je najmä zvyšovanie informovanosti spotrebiteľov, bolo potrebné zlučiť, zmeniť a doplniť § 4 ods. 2 a 3, ktoré upravujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Konečná splatnosť úveru vyjadruje informáciu, kedy má byť úver - za predpokladu dodržiavania zmluvy uhradený a kedy dôjde k zániku záväzku. Ide o informáciu o tom, kedy spotrebiteľ pri dodržiavaní zmluvy sa svojho záväzku zbaví jeho splnením. Z materiálnej stránky ide teda o údaj obsahovo zhodný s údajom dátum splatnosti poslednej splátky úveru, pretože pri splnení vyššie uvedeného, teda riadnom splnení záväzku zo zmluvy v deň splatnosti poslednej splátky úveru a jeho dodržaní, dôjde k uhradeniu úveru. Aj v článku 4. ods. 4.6 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza: „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu, podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. Avšak aj bez uvedenia uvedeného a len z Dátumu splatnosti poslednej splátky úveru je podľa navrhovateľa každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti úveru. Priemerný spotrebiteľ je osoba priemerne obozretná, rozhladená a konajúca s normálnou mierou opatrnosti a vedomostí o dôsledkoch svojho konania. Podľa navrhovateľa nie je správny ani záver okresného súdu o tom, že Zmluva neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe. Daný údaj sa v Zmluve nachádza a vzniká preto pochybnosť o tom, či a do akej miery súd vykonal dôkaz obsahom Zmluvy. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že namieta aj ten záver okresného súdu, podľa ktorého by mal navrhovateľ v návrhu na začatie konania tvrdiť uzavretie nejakej ďalšej zmluvy. Navrhovateľ žiadne takéto tvrdenia ani v návrhu a ani nikde inde neuviedol. Revolving, ktorý bol poskytnutý dňa 29. 09. 2009, sa poskytol na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009, ktorej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok aj revolvingu. Uvedená Zmluva obsahuje podľa navrhovateľa všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom ohľadne revolvingu je možné nesporne konštatovať, že okresný súd sa s vecou nezaoberal spôsobom predpísaným zákonom. Už len skutočnosť, kedy súd uvádza vlastnú, ničím nepodloženú a do značnej miery nepreskúmateľnú definíciu revolvingového úveru, vedie podľa navrhovateľa k pochybnostiam o tom, na základe čoho je súd oprávnený tvrdiť čo je revolvingovým úverom. Zmluvné strany sa totiž podľa navrhovateľa presne dohodli, kedy sa poskytuje úver, kedy sa poskytuje revolving, že revolving je navýšenie poskytnutého úveru (t. j. v zmysle terminológie použitej okresným súdom doplnenie poskytnutého úveru).

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok vychádza z nesprávnych, neúplných a predčasných skutkových a právnych záverov. Odvolanie preto podáva podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) OSP, ďalej podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f) OSP a navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovie, odporcu zaviazhe na zaplatenie žalovaných nárokov ako aj na zaplatenie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa alebo aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si navrhovateľ uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 49,49 € vrátane DPH.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol podľa ust. § 219 ods. 1 OSP

ako vo výroku vecne správny potvrdil; vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý (§ 206 OSP).

Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd považoval Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009 z dôvodov uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia za neplatnú, preto dospel k záveru, že navrhovateľ má nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol odporcom 1/ a 2/ len z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň však uviedol, že ak by aj Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009 považoval za platnú, tak vzhľadom na to, že predmetná Zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti a to konkrétne náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e) a g) zák. č. 258/2001 Z. z., treba úver na jej základe poskytnutý považovať so zreteľom na ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. So zreteľom na uvedené okresný súd ďalej konštatoval, že z vykonaného dokazovania zistil, že zo strany navrhovateľa bola odporcom 1/ a 2/ poskytnutá suma úveru dňa 29. 09. 2009 vo výške 564,30 € a dňa 23. 11. 2010 vo výške 620,82 €, t. j. spolu vo výške 1 185,12 €. Z karty klienta predloženej navrhovateľom mal okresný súd nesporne za preukázané, že odporcovia 1/ a 2/ zaplatili navrhovateľovi spolu sumu 1 064,72 €. Výška bezdôvodného obohatenia na strane odporcov 1/ a 2/ tak predstavuje sumu 120,40 € (rozdiel medzi sumou 1 185,12 € a sumou 1 064,72 €), ktorú odporcovia 1/ a 2/ navrhovateľovi neuhradili. Tým, že sa odporcovia 1/ a 2/ dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa omeškania odporcov 1/ a 2/, do ktorého sa dostali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia oznámenia o zosplatnení úveru t. j. od 04. 10. 2012 a to podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu činila 0,75 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov v danom prípade predstavuje 8,75 % ročne, preto okresný súd žalobe navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 120,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 04. 10. 2012 do zaplatenia vyhovel a uložil odporcom povinnosť túto sumu spoločne a nerozdielne navrhovateľovi zaplatiť; vo zvyšku žalobu zamietol.

Navrhovateľ s rozhodnutím okresného súdu v časti, v ktorej okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol nesúhlasil, podal odvolanie, kde namietal závery okresného súdu z dôvodov uvedených v odvolaní.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol vo výroku vecne správny (§ 219 ods. 1 OSP) a to z nasledovných dôvodov: Navrhovateľ vo vzťahu ku konečnej splatnosti úveru v odvolaní argumentuje tým, že údaj o konečnej splatnosti úveru je obsahovo zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru. Uvedená argumentácia navrhovateľa však nekorešponduje s obsahom Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009, pretože v bode 5 predmetnej Zmluvy je pri splatnosti úveru uvedený počet splátok (30) a deň v mesiaci (19), čo v žiadnom prípade nemožno považovať za údaj vyžadovaný zákonom č. 458/2001 Z. z. v ust. § 4 ods. 2 písm. g). Ak teda v Zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, tak už len z uvedeného dôvodu treba úver poskytnutý odporcom 1/ a 2/ na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009 podľa ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na uvedenom závere nič nemení ani argumentácia navrhovateľa uvedená v odvolaní, v zmysle ktorej v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je uvedený údaj o splatnosti poslednej splátky úveru, pretože Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon navrhovateľa a tiež preto, že pokiaľ zákon č. 258/2001 Z. z. v ust. § 4 ods. 2 písm. g) v záujme zvýšenej ochrany spotrebiteľa výslovne vyžaduje, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru, (pričom je bez akéhokoľvek právneho významu, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia použil vo vzťahu ku konečnej splatnosti úveru namiesto slova údaj slovo termín), tak nie je akceptovateľná argumentácia navrhovateľa o tom, že údaj o konečnej splatnosti úveru je možné vyvodiť z dátumu splatnosti poslednej splátky úveru, pretože je to obchádzanie zákonom vyžadovaných obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absenciu v zmluve zákon č. 258/2001 Z. z. sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru (§ 4 ods. 3 cit. zákona).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil konštatujúc, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa absencie jednej z podstatných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v

Zmluve o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009, nemá na správnosť záverov okresného súdu vyjadrených v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol vplyv tá časť odôvodnenia rozsudku okresného súdu, kde okresný súd bez náležitého odôvodnenia uvádza, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere je podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako celok neplatná, čo odôvodnil okresný súd tým, že Zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky (aké konkrétne a v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán vyplývajúcich z týchto neprijateľných zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil) a tiež tým, že navrhovateľ sa ako dodávateľ dopustil pri uzatváraní Zmluvy nekalej obchodnej praxiky - použil drobné, ťažko čitateľné písmo. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že Nariadenie vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v časti, ktorá sa týka veľkosti písma používaného v spotrebiteľských zmluvách a v súvisiacich zmluvných dokumentoch nadobudlo účinnosť 1. januára 2015, pričom podľa prechodného ustanovenia, sa ustanovenie o veľkosti písma v spotrebiteľských zmluvách a v súvisiacich zmluvných dokumentoch (1,9 mm) týka zmlúv, ktoré boli uzavreté po 1. januári 2015. Ak teda okresný súd svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti čiastočne nesprávne, neúplne a nepresvedčivo odôvodnil, nemá to vplyv na správnosť záverov okresného súdu vyjadrených v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol, pretože, tak ako je vyššie uvedené, úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200023993 zo dňa 29. 09. 2009 je potrebné v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. považovať za bezúročný a bezpoplatkov, čo znamená, že navrhovateľ má nárok len na zaplatenie neuhradenej časti istiny, bez úrokov za poskytnutie úveru a bez poplatkov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešní odporcovia 1/ a 2/ si a) náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 OSP) a b) z obsahu spisu vznik trov odporcov 1/ a 2/ v odvolacom konaní nevyplýva (§ 151 ods. 2 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.